

Sámošky na Vysočině

MINULÝ MĚSÍC PROBĚHL PRVNÍ SRAZ KLUBU NAZVANÉHO TEREŇÁKY SUZUKI, O. S. PODOBNÝCH KLUBŮ A RŮZNÝCH SKUPIN NADŠENCŮ POHYBUJÍCÍCH SE OKOLO RŮZNÝCH AUTOMOBILOVÝCH ZNAČEK JE BEZESPORU MNOHO. ZCELA JISTĚ LZE ALE POVAŽOVAT ZA VZÁCNÉ, ŽE PŘIBÝVÁ MAJITELŮ TERÉNNÍCH LEGEND, KTEŘÍ OBĚTUJÍ SVOU ENERGIÍ A TAKÉ VELKOU ČÁST SVÉHO ČASU PRO VZNIK TAVKOVÉHO KLUBU.

> Jak sám název napovídá, toto občanské sdružení sdružuje majitele všech terénních modelů japonského výrobce malých off-roadů, u nichž největší podíl má pochopitelně oblíbený Samurai. V klubu se vyskytuje v mnoha různých typech úprav, od minimálních pouze s terénními pneumatikami až po nazvedané stroje s pevnostními nárazníky, vyvedeným sáním a navigáčkou. Úpravy a opravy v podstatě nikdy nekončí, proto je mezi majiteli stále o čem diskutovat, což samozřejmě platí i pro Jimny nebo Vitary. Zde je pochopitelně rozsah úprav trochu omezený, neboť jsou s tím spojeny nemalé konstrukční problémy. Pěstěné off-roady se postupem stávají rodinnými příslušníky, kteří mají svá jména, a tak se na srazech objevují například Maruš, Sam, Samec, Samice, Samik, Sámoška, Jim, Jimmy, Vítárka, Víťa, Kytara, a tak dále.

Zimní sraz klubu se tentokrát konal v jedné z lokalit na území kraje Vysočina. Místo bylo záměrně vybráno tak, aby byl možný dojezd ze všech koutů naší země. Každý věci znalý moc dobře ví, že cestovat přes půl republiky v upraveném Suzuki Samurai opravdu není žádná slast. Akce trvala celý víkend a zúčastnit se jí mohli jen řádně registrovaní členové. Přestože počasí srazu příliš nepřálo a na zemi neležel žádný sníh, dostavilo se na místo určené asi třináct Suzuki. V sobotu ráno

přijížděli ještě poslední opozdílci, proběhlo nenásilné seznámení, poté předseda klubu zavelel a začaly přípravy na očekávanou projížďku. Malé „tereňáky“ seřazené v koloně vyrazily na místní nefrekventované cesty. Připravená trasa neměla chybu, terénní vložky byly jak šité na míru i těm nejméně upraveným vozům. Jediné kritické místo se objevilo hned na začátku, kdy nám cestu ztížil strmý kopec s hlubokými koleje a zmrzlou trávou. Nahoru se vyškrábala jen dobře obutá auta, ostatní byla nucena zvolit objížďku.

Konec projížďky dovršil strmý dlouhý kopec, kde se všichni členové navzájem povzbuzovali a soutěžili, kdo vyjede až nahoru, případně kdo výš. Opět hrály velkou roli pneumatiky a podle toho to také vypadalo. Zajímavé nebylo jen pozorovat výkony aut, pozoruhodné bylo i to, jak tento koníček dokáže smelit mnohdy velmi odlišné lidi.

Celodenní putování proto nemohlo vyvrcholit jinak než večerním setkáním, kde byl samozřejmě zase prostor pro debaty o důležitých věcech (třeba o teréňácích od Suzuki). Největší vytrvalci šli nakonec spát až těsně nad ránem... Více o akcích klubu Tereňáky Suzuki, o. s. najdete na stránkách www.terenakysuzuki.cz.

Text: Ivo Zelený

Foto: autor

